

Arrest

nr. 159 792 van 13 januari 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Britse nationaliteit te zijn, op 10 september 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 31 juli 2015 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 4 november 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 december 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. RENCKENS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. DEVOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 6 februari 2015 een verklaring van inschrijving in als burger van de unie.

1.2. Op 31 juli 2015 werd een beslissing genomen tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

"BESLISSING TOT WEIGERING VAN VERBLIJF VAN MEER DAN DRIE MAANDEN MET BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

In uitvoering van artikel 51, § 2, 2e lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring van inschrijving, die op 07.02.2015 werd ingediend door:

[...]

om de volgende reden geweigerd:

Betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden overeenkomstig art. 40 §4 (wet 15.12.1980) om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie.

Betrokkene diende op 07.02.2015 een aanvraag van verklaring van inschrijving in als werknemer / werkzoekende (art. 40 §4,1e lid, 1° - wet 15.12.1980) en legde ter staving van die aanvraag volgende documenten voor: een werkgeversattest en een aantal arbeidscontracten ni. van 07.04.2015 tot 10.04.2015 (4 dagen), van 13.04.2015 tot 17.04.2015 (5 dagen), van 25.04.2015 tot 29.04.2015 (2 dagen), van 06.05.2015 tot 27.05.2015 (4 dagen) en van 03.06.2015 tot 20.06.2015 (5 dagen).

Betrokkene kan alvast de inschrijving niet genieten als werknemer bij gebrek aan een geldige verklaring van indienstneming of werkgeversverklaring overeenkomstig het model van de bijlage 19 bis of gelijkwaardig (artikel 50, §2,1° van het KB van 08.10.1980). Uit nazicht van de voorgelegde documenten en navraag bij de databank van de RSZ blijkt dat betrokkene slechts tot 20.06.2015 tewerkgesteld was. Van de eerste twee contracten van 07.04.2015 tot 17.04.2015 is er helemaal geen melding terug te vinden in de databank van de RSZ. Bovendien kunnen we uit de contracten ook afleiden dat de tewerkstelling van betrokkene slechts marginale tewerkstelling betrof. Zij werkte volgens haar contracten slechts enkele dagen per maand (april: 2 dagen, mei: 4 dagen en juni: 5 dagen) en dit voor maximum 3 uur per dag.

Na 20.06.2015 is betrokkene niet meer gemeld en dus niet meer (legaal) aan het werk geweest. Op basis van achterhaalde en marginale tewerkstelling kan betrokkene het verblijfsrecht als werknemer niet bekomen. Betrokkene dient bijgevolg beschouwd te worden als werkzoekende.

Als werkzoekende dient betrokkene, overeenkomstig art. 50 §2, 3° (KB 08.10.1981) ten eerste aan te tonen dat zij ingeschreven is bij de VDAB of gesolliciteerd heeft en ten tweede dient zij te bewijzen dat zij een reële kans maakt op tewerkstelling. Betrokkene toont echter niet aan te voldoen aan deze voorwaarden. Nergens uit het dossier blijkt dat zij zich ingeschreven heeft bij de VDAB of gesolliciteerd heeft tijdens of na de tijdelijke marginale tewerkstellingen. Betrokkene maakt aan de hand van de arbeidscontracten •niet aannemelijk dat zij een reële kans maakt op bijkomende of niet-marginale tewerkstelling. Het is niet omdat betrokkene in het verleden de kans heeft gekregen om voor beperkte perioden marginaal tewerkgesteld te worden dat dit wil zeggen dat zij in de nabije toekomst hoe dan ook kans maakt op niet-marginale tewerkstelling.

Nergens in het dossier zit enige informatie betreffende diploma's, specifieke vaardigheden, succesvolle sollicitatieprocedure of concreet voorstel van een werkgever waaruit haar reële kans op (bijkomende) niet-marginale tewerkstelling kan blijken. Het feit dat zij marginaal tewerkgesteld was, geeft geen enkele garantie op volwaardige tewerkstelling in de toekomst. Het verblijfsrecht als werkzoekende kan bijgevolg ook niet toegestaan worden.

Overeenkomstig art. 7 eerste alinéa, 2° van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen wordt aan de betrokkene het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 dagen aangezien zij in het Rijk verblijft buiten de gestelde termijn gezien het verblijf van meer dan 3 maanden als werknemer / werkzoekende aangevraagd op 07.02.2015 haar geweigerd werd en dat zij niet meer toegelaten of gemachtigd is om hier te verblijven op basis van een andere rechtsgrond."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In de synthesesmemorie voert verzoekster in een enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), evenals het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht. Zij licht het middel toe als volgt:

"Verzoekster meent volgend(e) middel(en) te kunnen aanvoeren tegen de motivatie van de bestreden beslissing van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding dd. 31/07/2015 waarbij de aanvraag om tot het verblijf van meer dan drie maanden

als burger van de Unie in toepassing van artikel 40 §4 wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen werd geweigerd:

5

* Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke en draagkrachtige motivering in bestuurszaken, juncto artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 alsook het beginsel van behoorlijk bestuur in het algemeen, het Redelijkheids- en het Zorgvuldigheidsbeginsel en de verplichting tot inhoudelijk afdoende motivering in het bijzonder

De vraag die dient te worden beantwoord is of de verwerende partij in redelijkheid en op grond van een zorgvuldige feitenvinding heeft geoordeeld dat de verzoekster niet voldoet aan de voorwaarden om in het kader van artikel 40 §4 van de Wet van 15 december 1980 aanspraak te maken op het verblijfsrecht van meer dan drie maanden;

Overwegende dat in casu blijkt aan de hand van de stukken die verzoekster nu bij haar verzoekschrift bijbrengt dat zij wel degelijk over stukken beschikte die mogelijks een ander licht op de zaak hadden kunnen werpen;

Verzoekster heeft zich immers reeds aangemeld bij VDAB sinds 9 maart 2015 (zie stuk 3).

Verzoekster heeft bovendien talrijke sollicitatiebrieven verstuurd (zie stuk 4). Deze stukken zijn helaas, buiten de wil van verzoekster om, niet gevoegd bij de bestreden aanvraag.

Zij beschikt over een universitair diploma Bachelor of Science in Business Information Technology (stuk 8), hetgeen evenmin werd gevoegd bij de bestreden aanvraag, eveneens buiten de wil van verzoekster.

Uiteindelijk heeft verzoekster een deeltijdse tewerkstelling aangevat als leraar Engels (stuk 5). Een deel van deze contracten werd echter niet in aanmerking genomen door verweerster omdat ze niet teruggevonden werden in de databank van de RSZ. De werkgever beweert echter nog steeds deze correct te hebben doorgegeven.

Aangezien verzoekster een deeltijdse betrekking had, heeft zij echter pas, op het einde van deze betrekking, namelijk op 22/06/2015, haar statuut laten aanpassen bij de VDAB naar werkzoekende (zie stuk 3b). Dit stuk kon evenmin in aanmerking genomen worden omdat het in het dossier ontbrak.

Verzoekster heeft, voor het indienen van de aanvraag tot een verblijf van meer dan drie maanden in België, een beroep gedaan op de bevoegde dienst van de Stad Mechelen en heeft erop vertrouwd dat deze Dienst in eer en geweten en in alle bekwaamheid en professionaliteit haar dossier zou behandelen.

Het ontbreken van bepaalde documenten is daarom niet te wijten aan verzoekster zelf, die steeds haar volledige medewerking heeft verleend en steeds de gevraagde documenten bij de Stad Mechelen heeft binnengebracht.

Ondertussen is verzoekster dermate vergevorderd in haar zwangerschap dat zij de zoektocht naar en job heeft moeten stopzetten. (zie stuk 6)

Verzoekster heeft echter reeds de nodige maatregelen getroffen om in opvang te voorzien voor haar toekomstige kind. Het is bijgevolg nog steeds de bedoeling van verzoekster om een voltijdse job te vinden.

Er bestaat toch een reële kans dat verzoekster een tewerkstelling kan vinden, aangezien zij over een diploma beschikt en zij haar sollicitatie-inspanningen zeker zal verderzetten.

Verwerende partij beweert ten onrechte dat verzoekster de concrete motieven van de bestreden beslissing niet betwist. Verzoekster betwist immers in haar verzoekschrift uitdrukkelijk de bewering dat zij niet ingeschreven is bij de VDAB en niet heeft gesolliciteerd. Zij brengt hiervoor de nodige stukken bij, alsmede de talrijke sollicitatiebrieven (Stukken 3 en 4).

Bovendien wil verzoekster nogmaals benadrukken dat bovenvermelde stukken buiten haar wil om ontbraken in de aanvraag tot verblijfsrecht, aangezien de Stad Mechelen de aanvraag in haar naam heeft ingediend. Verzoekster beschikte over alle nodige en nuttige documenten, maar heeft verder haar aanvraag toevertrouwd aan een orgaan dat toch dag in dag uit met dergelijk dossiers bezig houdt, en die uiteindelijk deze stukken niet hebben gevoegd. Het is bijgevolg niet verzoekster die onzorgvuldig is geweest.

Bijgevolg dient de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zonder zich inhoudelijk uit te spreken aangaande de bijgevoegde stukken, vast te stellen dat de verwerende partij onzorgvuldig is geweest door te stellen dat er geen enkele documenten in het dossier voorhanden zijn betreffende het diploma van verzoekster, inschrijving bij de VDAB, sollicitaties.

Dat de bestreden beslissing dan ook werd genomen in strijd met het zorgvuldigheidsprincipe;

Dat zoals de vaste rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen deze inbreuk op de verplichting tot zorgvuldigheid sanctioneert met vernietiging van de genomen administratieve beslissing;

Dat verzoekster dan ook het verder verblijf in België niet mag worden ontzegd;

Overwegende dat minstens de verwerende partij heeft gehandeld in strijd met het beginsel van behoorlijk bestuur daar waar de beslissing niet kan worden omschreven als zijnde een voorbeeld van zorgvuldigheid en redelijkheid;

Dat verzoekster immers een geldige reden had voor het gebrek aan sollicitaties na haar deeltijdse betrekking, namelijk het feit dat zij hoogzwanger was. Dat het uiterst onbillijk zou zijn om van verzoekster te verwachten dat zij een voltijdse tewerkstelling zou vinden gedurende haar inmiddels vergevorderde zwangerschap;

Dat minstens op deze grond de beslissing van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid als niet zorgvuldig moeten moet worden aangemerkt en de beslissing moet worden vernietigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen;

Dat de bestreden beslissing dan ook moet worden vernietigd;

Dat huidig middel ernstig is;”

2.2. Verzoekster wijst op een aantal stukken die, zo stelt zij, een ander licht op de zaak kunnen werpen. Zij wijst op het feit dat zij zich aanmeldde bij de VDAB op 9 maart 2015 en talrijke sollicitatiebrieven stuurde.

Waar verzoekster aanvoert dat het feit dat de eerste twee contracten van 7 tot 14 april 2015 niet konden worden teruggevonden in de databank van de RSZ buiten haar wil is geschied, is de Raad van oordeel dat dit element hoe dan ook geen afbreuk doet aan de motieven van de bestreden beslissing. De bestreden beslissing houdt wel degelijk rekening met verzoeksters tewerkstelling, namelijk van 7 tot 10 april 2015, van 13 tot 17 april 2015 van 25 tot 29 april 2015 en van 6 tot 27 mei 2015 ten slotte van 3 tot 20 juni 2015. Er werd hieromtrent gemotiveerd dat deze tewerkstelling achterhaald en marginaal is, zodat deze niet kan leiden tot een verblijf als werknemer. Dit motief wordt door verzoekster niet betwist en motiveert op afdoende wijze waarom het verblijf als werknemer niet wordt toegestaan.

Waar verzoekster aanvoert dat zij zich op 22 juni 2015 haar inschrijving bij de VDAB wijzigde naar werkzoekende, erkent verzoekster zelf dat zij de verwerende partij daar niet van op de hoogte bracht. Zij verklaart in het middel dat dit buiten haar wil geschiedde, maar brengt geen enkel stavingstuk bij dat hierop kan wijzen. Ook de sollicitatiebrieven die zij thans bij haar verzoekschrift voegt, werden niet voorgelegd aan de verwerende partij. Verzoekster stelt dat dit “buiten haar wil” gebeurde, doch verklaart dit op geen enkele wijze. Zij beperkt zich aldus tot vage beweringen. Hetzelfde dient te worden opgemerkt met betrekking tot het diploma van *bachelor of Science in Business Information Technology* dat zij evenmin naar aanleiding van haar initiële aanvraag neerlegde.

Verzoeksters verklaring dat zij thans zwanger is, doet evenmin afbreuk aan de motivering dat verzoeksters tewerkstelling marginaal en achterhaald is en dat zij geen bewijzen van sollicitaties neerlegde. De verwerende partij kon dan ook, aan de hand van de elementen waarvan zij ten tijde van het nemen van de bestreden beslissing op de hoogte was, op goede gronden oordelen dat verzoekster niet aannemelijk maakte dat zij een reële kans op tewerkstelling had.

Het middel is niet gegrond.

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien januari tweeduizend zestien door:

dhr. C. VERHAERT,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERHEYDEN

C. VERHAERT